

(515. 1.)

GELEIDENDE BRIEF.

Aan

den Heer Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal.

's GRAVENHAGE, den 28 April 1922.

Ingevolge machtiging der Koningin heb ik de eer U

(515. 2.)

VERSLAG DER ALGEMEENE REKENKAMER IN NEDERLAND.

I. Niet beantwoorde van verzoek om inlichting.

Hoogedelgestreng hierbij, ter voldoening aan het voorschrift van artikel 79 der Indische Comptabiliteitswet (*Staatsblad* 1917, n°. 275) de verslagen aan te bieden van de Algemeene Rekenkamers in Nederland en in Nederlandsch-Indië, betreffende hare werkzaamheden over 1920.

De Minister van Koloniën,

DE GRAAFF.

INLEIDING.

De Algemeene Rekenkamer heeft in het afgelopen jaar de bij haar gerezen bedenkingen tegen de verevende uitgaven aan den Minister van Koloniën medegedeeld binnen den termijn, gesteld bij artikel 29 der Indische Comptabiliteitswet (*Staatsblad* 1917, n°. 275).

De meeste bedenkingen werden opgeheven, deels door verstrekte inlichtingen of overgelegde bescheiden, deels door overdrachten van bezwaar, waar het onjuiste aanwijzing op de begrooting betrof, en door verminderingen van bezwaar, gegrond op quitantiën van gedane stortingen, wanneer er te veel was verevend en betaald.

Omtrent enkele van die bedenkingen en andere aangelegenheden, welke bijzondere vermelding verdienen, laat de Kamer eenige mededeelingen volgen, evenals in vorige verslagen gesplitst in twee gedeelten: „Uitgaven” en „Ontvangsten en Rekeningen”.

EERSTE GEDEELTE.

Uitgaven.

Ter zake van den aankoop van een chèque ten bedrage van 1200 francs aan de order van den Nederlandschen Gezant te Bern, werd eene quitantie van dien gezant overgelegd, vermeldende dat hij in Juni 1918 een gelijk bedrag als voorschot had uitbetaald aan een candidaat-houtvester voor den Indischen dienst.

Daar bedoelde candidaat volgens de aan de Rekenkamer medegedeelde beschikkingen van den Minister van Koloniën wel in 1917, maar niet in 1918 opdracht ontvangen had om in het belang van zijne opleiding in Zwitserland te vertoeven, vroeg zij aan den Minister, waarom het voorschot was verstrekt en hoe het zou worden verrekend.

Die vragen werden niet beantwoord. Er werd slechts verwezen naar een inmiddels verschenen Koninklijk besluit, houdende goedkeuring van de betaling. Dit bevreemde de Rekenkamer te meer, omdat bedoelde candidaat in 1918 niet was geslaagd in het eindexamen, wat volgens de commissie van toezicht was te wijten aan gemis van ernstigen wil en aan onvoldoenden ijver. Bovendien was gebleken, dat de candidaat, tijdens zijne tewerkstelling in Zwitserland in 1917, had blijk gegeven van weinig voortvarendheid, terwijl ook op zijn gedrag aldaar het een en ander viel aan te merken.

Voorts zij hier ter plaatse nog vermeld, dat de Rekenkamer, in navolging van vroeger ¹⁾, in het afgelopen jaar, wanneer daartoe naar hare meening reden bestond, aan den

1) Verg. nummer I van het verslag over 1914 (Bijlagen Tweede Kamer, Zitting 1915—1916, 426) en de Verslagen over 1916 en latere jaren.